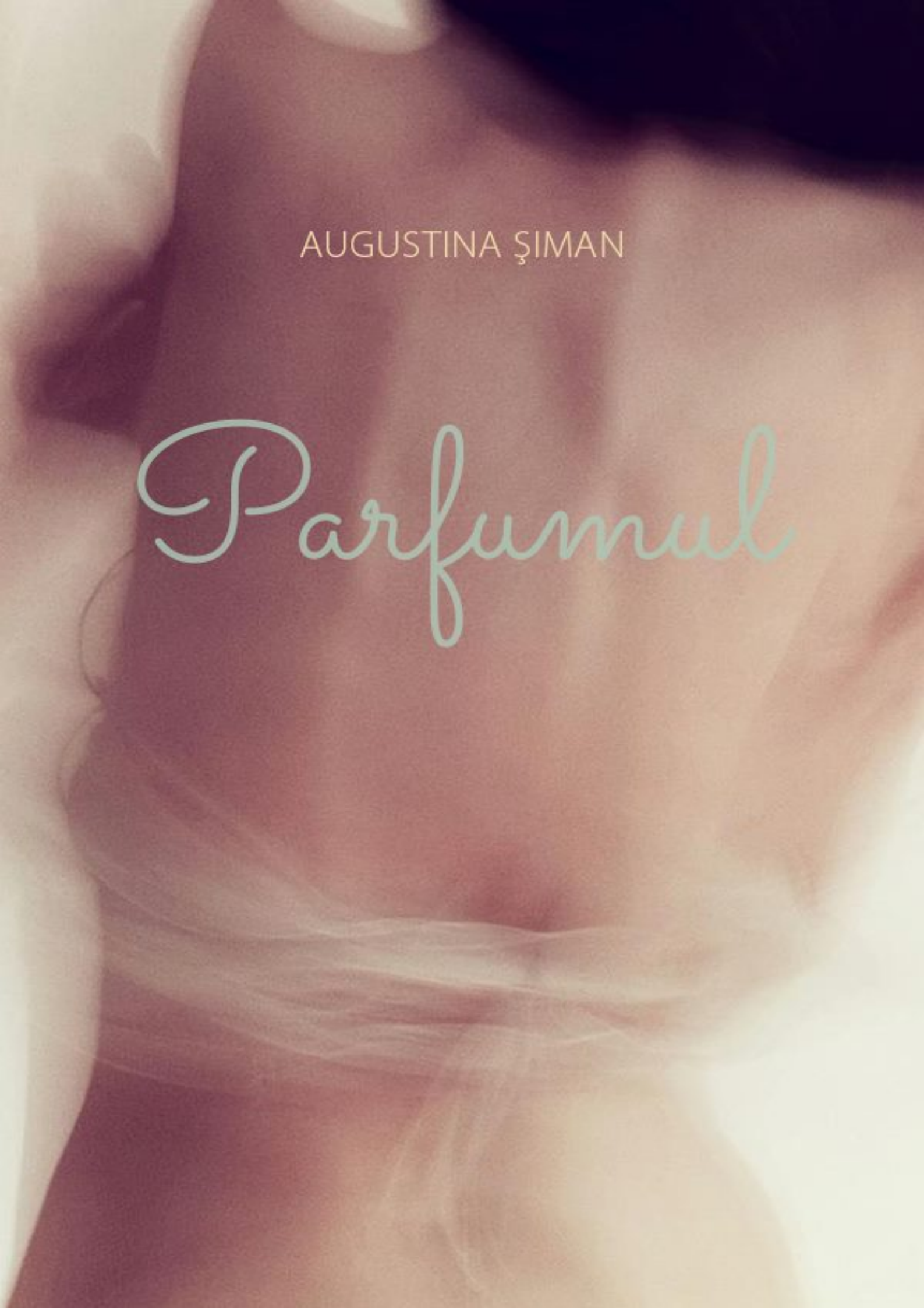

AUGUSTINA ŞIMAN

Parfumul

Cuprins

1. Parfumul
2. Lutul
3. De ce înșeală bărbații
4. Femeia
5. D.
6. Triumful

Copertă: Ina Moroșanu, Bestseller.md
Copyright © 2014 Augustina Șiman

1. Parfumul

Bărbaţii îşi poartă femeile precum îşi poartă parfumul. Şi astfel: există parfumuri pe care le ascund după oglindă sau pe care le folosesc ocazional şi parfumuri fără de care nu ies dimineaţa din casă - fiindcă îi completează.

Parfumuri pentru care au o mare slabiciune şi altele care chiar le displac.

Parfumuri faţă de care îi leagă o amintire caldă şi altele alese ocazional.

Parfumuri pe care se tem să le epuizeze - fiindcă ştiu că e puţin probabil să mai găsească altul la fel şi parfumuri pentru care nu dau o iotă...

În fine, parfumuri mai dulci şi mai uşoare, iar altele mai complicate ca şi percepţie olfactivă...

Există bărbaţi care niciodată nu o să îşi schimbe parfumul, şi îl poartă cu mândrie ani de-a rândul - iar asta îi face atât de frumoşi... şi bărbaţi care lunar îşi procură altele...

Bărbaţi care aleg ambalajul şi apoi îşi dau seama că nu suportă mirosul sau cei care obligatoriu o să îşi presoare câteva picături pe încheietura mâinii, o să-şi apropie nasul şi o să inspire adânc în plămâni mirosul şi cărora nu o să le pese de sticluţă... fiindcă i-a cucerit parfumul.

Relaţia dintre bărbat şi parfumul său o fi una complicată, dar să nu epuizaţi niciodată lichidul din sticluţă dacă nu vă place să-l purtaţi, s-ar putea să-i placă altcuiva, şi la cât aţi vandalizat pulverizatorul să rămână vasul gol-goluţ... iar dacă vă place, ba mai mult - chiar iubiţi senzaţia apei parfumate pe pielea dv-stră şi mirosul ei, dacă aţi găsit cu adevărat parfumul care vă place, atunci să îl purtaţi cu grijă fiindcă sunteţi norocoşi.

2. Lutul

Trupul meu capătă desăvârşire doar în braţele tale... ca lutul în mîinile unui sculptor îndrăgostit de viziunea creaţiei sale.

Între degetele tale se modelează gurguiul dulce al sânului plin, cu mâinile tale îmi rotunjeşti umerii mici, iar gura ta o lasă întredeschisă pe a mea – ca să îţi poţi ascunde sufletul în pieptul meu – în vasul marginile căruia le netezeşti cu sărutări.

Cu vârfurile degetelor treci prin frunte arcuindu-mi sprâncenele şi îmi confesezi emoţionat: "Eşti frumoasă" ...apoi îţi cobori năsucul mic pe gâtul meu şi îl pierzi pe la spate – jucându-te...

Ca să îmi dai culoare, Iubite, te ridici în vîrfurile degetelor ca să furi din albastrul cerului şi îmi pictezi grijuliu irisul cu el, cu visuri şi cu speranţe înalte – ca să îţi seamăn ţie... şi şopteşti deasupra lor "scumpa..." ca să le dăruieşti lumină.

Mă strângi uşor de pieptul tău, ca inima mea să audă cum bate a ta şi să-i înveţe ritmul, iar palmele tale desfăcute larg îmi veghează tandru şi grijuliu spatele.

În braţele tale...

În braţele tale, Iubite... trupul meu iubeşte, e cald, e dulce şi e mai viu.

Şi e atât de viu!

3. De ce înșeală bărbații

De ce înşeală bărbaţii? Fiindcă pentru o clipă uită că sunt iubiţi şi că iubesc... Pentru că într-un moment al vieţii le pare ridicol şi o minciună dulce că femeia de lângă ei îi iubeşte în milimetri trup şi suflet, totul! Fiecare bucăţică din pilea şi sufletul lor... fiindcă nu au încredere în ei înşişi.

Fiindcă pentru o fracţine de secunsă cred că cealalta care îi aşteaptă acasă o face din obişnuinţă sau din datorie, şi nu dintr-o mare dragoste. Fiindcă le pare că nu o ştim, deşi o ştim înainte ca ei măcar să înşele. Fiindcă le pare că nu o să aflăm, fără să bănuiască cât de înjositor pentru noi e să le spunem în faţă: "Ştiu...", de aia tăcem.

Fiindcă într-un moment de ceartă cu soţia, iubita, cu unica, a apărut cea de-a doua, aparent mult mai înţelegătoare şi mai caldă... fiindcă asta caută ei întotdeauna - Căldura maternă. Şi după epuizarea sentimentului în cîteva minute îşi dau seama că au greşit. Fiindcă greşesc... Fiindcă cu adevărat nu au vrut niciodată să se răzbune.

Fiindcă cred că e vina ta... şi pentru nişte fiinţe atît de puternice, sunt mult prea slabi ca sa ducă pe umeri o astfel de greutate, o astfel de culpă... atunci aruncă totul asupra ta... şi abia după ce văd cum te stingi lent, cum pieri, cum mori - mor înaintea ta.

Şi din orişicare motiv nu ar face-o, oricum te iubeşte... Confuzi. Bizari. Diferiţi. Fiindcă dacă o femeie ar înşela... de fapt ea nu înşeală niciodată... ea face dragoste cu cel pe care îl iubeşte.

4. Femeia

Femeia care iubeşte e adesea abordată cu mult scepticism şi analizată la rece – de parcă ar exista o urmă de dubiu în divinitatea puterii sale de sacrificiu, în sinceritatea emoţiei sale, de parcă în secolul 21 nu ar putea să existe aşa ceva... şi ca un mare miracol fiind, gândirea logică masculină în toată duritatea sa vine grăbită să o descifreze în formule, de parcă iubirea ar fi un dioxit sau un sulfat sau mai nu ştiu eu ce de ceva. Şi nimeni nu se îndură să creadă... Să creadă că ea poate iubi mai mult decât iubeşti tu – adică mai mult decât îşi iubeşte ea propria persoană, că ea poate crea din tine universuri întregi (dilatându-şi crezarea, orizontul, speranţa, că e Dumnezeiască: că e într-o continuă naştere, într-o continuă facere – şi din iubirea care este mai face două, din ceea cât dă mai dă dublu fiindcă pe lângă amantă e şi mamă – fiindcă e de natura ei să multiplice la pătrat) de aia ajunge uneori să te sufoce cu psihologia ei complexă, când totul e atât de simplu – seara nu ţi-e doar iubită, îţi este şi doică.

Mulţi bărbaţi şi-au pierdut suspansul miracolului, al minunii, pe când femeia, femeia care iubeşte, creşte întotdeauna minunea în sine.

5. D.

... am să rămîn. am să fiu acolo cînd nimeni nu o să mai fie. şi o să respir când nu o să mai aibă nimeni aer, căci l-am ascuns în plămânii tăi. şi o să am suflet cînd nimeni nu o să-l mai aibă, căci l-am ascuns adânc în tine... doar ca să-ţi pot şopti ”am să ramân ".

... am sa rămân. şi cînd nu o să mai fie apă o s-o iau de pe obrazul tău când mă vezi suferind. când toţi o să-şi piardă vederea, eu o să-mi plimb palma, vârfurile degetelor pe chipul tău şi o să văd mai multe... mai multe decât au văzut ei într-o viaţă întreagă. şi când cu toţii o să-şi piardă auzul, eu o să-mi lipesc urechea de pieptul tău şi vibraţiile inimii tale o să-mi spargă surzenia... ca să pot să aud cum ai să-mi spui "Rămâi!".

... am să rămân. şi când cu toţii o să fie copleşiţi de ură, eu o să fac dragoste cu tine. când toţi o să se piardă în ei înşişi, eu o să mă regăsesc în tine, în fiecare milimetru din pielea ta, în sărutarea ta, în fiorul cărnii din tine când ne unim. Când o să crape pământul, iubite, o să ne întindem mâinile unul către celălalt şi o să-l lipim într-o strânsă îmbrăţişare, fiindcă ţi-am promis "am să rămân".

6. Triumful

Viaţa e când cineva se chinuie 20 de ore să te nască…Şi următorii 20 de ani o învinuieşti că a făcut-o…

Viaţa e cînd privind răsăritul nu îţi dai seama de importanţa lui şi cînd cunoşti apusul visezi la răsărit… Viaţa e când mor toţi împrejurul tău şi tu regreţi că ai uitat să le spui cât de mult i-ai iubit... De fapt viaţa e despre a nu spune celor iubiţi că îi iubeşti şi a spune că îi iubeşti pe cei care nu merită... Viaţa e despre căutarea asiduă a luminii... când lumina era întotdeauna exact în "întunericul" tău... Tot ce trebuia să faci e să te îndrăgosteşti de el – Simplu! Doar că pe nimeni niciodată nu îl duce capul... Viaţa e despre adevăruri care ucid şi minciuni care salvează - E ironică, cred că mereu a fost aşa... Viaţa e despre dorinţa isterică de a transforma realiatatea într-o amintire şi despre regretul că amintirea nu mai e o realitate.

Viaţa are miros de zahăr ars… Adică dulce şi afumat... adică nu e perfect.

Viața e alcătuită exact din doua culori: gri şi roz... Sigur că una o domină pe cealaltă, dar asta nu însemnă că nu este loc pentru cea de-a doua... doar că e aşa: mai răruţă... De aia cred că e şi foarte scumpă! De aia cred că căutam pe parcursul întregului timp cât respirăm căldarea aia cu vopsea roz: să ne vopsim pereţii în aşa fel încât să ne ajungă până ni s-or răci picioarele! Fericirea Absolută – Poveşti! Ce copii mai suntem! Dar cine a spus că: copiii nu pot avea dreptate?

Dar cel mai important lucru e că... Viaţa are un termen limită, din păcate... De aia (se adresează celor foarte raţionali în viaţă) nu vi se pare total iraţional să o epuizăm pur şi simplu aşa? De ce să nu iubim orbeşte, de ce să nu sărim cu paraşuta, de

ce să nu ne pornim în călătorii în jurul lumii de unii singuri? Ce? E periculos?! Întreb asta cu un zîmbet larg pe faţă: Dar care e rostul să trăieşti dacă până la urmă mori întreg? Poate ar trebui totuşi să lăsăm inima aia să crape şi paraşuta aia să se deschidă în aer?

Te iubesc, Viaţă...

Te iubesc fiindcă mă iubeşti şi tu pe mine.

Table of Contents

1. Parfumul 5
2. Lutul 7
3. De ce înșeală bărbații 9
4. Femeia 11
5. D. 13
6. Triumful 15